

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

อคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก

ภัคพล กล้าหาญ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

E-mail: monad012@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอคติ และเพื่อเปรียบเทียบอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ บุคคลทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีจำนวน 400 คน ใช้สูตรของยามาเน (Yamane : 48) โดยมีเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.44 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ด้านรอยสักเป็นสิ่งที่ใช้บันทึกเรื่องราวในชีวิต ของบุคคล โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.07 รองลงมาเป็นรอยสักอาจก่อให้เกิดปัญหาภายใน ครอบครัวได้ และรอยสักเกี่ยวกับเรื่องไสยศาสตร์ เช่น การงาน การเงิน ความรัก เป็นต้น คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.02 และ 2.77 ตามลำดับ และเปรียบเทียบอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามช่วงอายุ ตามศาสนา ตามอาชีพ และตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ศาสนา อาชีพ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักแตกต่างกัน แต่ในขณะเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: อคติ, ประชาชน, พื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรี, บุคคลที่มีรอยสัก

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

Prejudice of people in Charoen Nakhon area Thonburi District towards people with tattoos

Pakkhaphon Kloaharn

The Secretariat of The House of Representatives

E-mail: monad012@hotmail.com

Abstract

The objectives of this research were to study prejudices and to compare the prejudices of people in Charoen Nakhon area Thonburi district towards people with tattoos classified by personal factors. This study is a Quantitative Research. The population used in the study was General people living in Charoen Nakhon area Thonburi District, number 400 people. Yamane's formula (Yamane: 48) was used, using a questionnaire as a tool. The results findings were the subjects had a public bias towards people with tattoos. Overall, there was little agreement. The average is 2.44. When considering each aspect, it was found that the subjects had a public bias towards people with tattoos. The tattoo is something used to record a person's life story with an average of 3.07 second is tattoo may cause problems within the family. Tattoos are related to superstitions such as work, finance, love, etc. The average is 3.02 and 2.77, respectively. And compare the prejudices of people in Charoen Nakhon area Thonburi district towards people with tattoos classified by personal factors. Classified by age range, by religion, by occupation, and by education level It was found that the subjects with different age ranges, religions, occupations and educational levels had different biases towards people with different tattoos. But at the same time, it was found that the subjects of different genders had no difference in prejudice towards people with tattoos.

Keywords: Prejudice, People, Charoen Nakhon area Thonburi district, People with tattoos

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

การสักในประเทศไทย การสักกลดลายบนผิวหนัง หรือที่เรียกว่า สักลาย หรือ สักยันต์ เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของไทยที่มีมานาน แต่ปัจจุบันนี้ ลายสัก หรือ สักยันต์ ตามความเชื่อโบราณอาจลงเหลืออยู่ไม่มาก ส่วนใหญ่จะมีเพื่อความสวยงามเป็นการตกแต่งเสริมความงามให้กับร่างกาย หรือ เพื่อคุณค่าทางจิตใจ เรื่องราวลายสักของคนไทย เป็นสิ่งที่น่าศึกษาค้นคว้าเรื่องหนึ่ง แต่ดูเหมือนไม่มีใครที่สนใจจะศึกษาเท่าไหร่นัก อาจเป็นเพราะคนทั่วไปมองว่า ผู้ที่มีลายสักเป็นคนชั้นต่ำ เป็นนักเลง ความคิดเช่นนี้ได้รับอิทธิพลมาจากชาวตะวันตกที่มองผู้ที่มีลายสักว่ามักเป็น กลาสี่เฒ่าหรือคนจรจัด คนเมืองจึงเกิดความรู้สึกว่าลายสักเป็นวัฒนธรรม ของคนบ้านนอก คนไม่มีการศึกษา ทัศนคติเช่นนี้มิได้มีแต่คนกรุงเทพฯ เท่านั้นแต่แพร่ไปสู่อื่นๆ ด้วย โดยคิดว่า การสักลายเป็นเรื่องของคนจน กรรมกร และคนบ้านนอก ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องลายสัก จึงกระทำได้ยากในปัจจุบัน เพราะคนที่มีลายสักมักจะปกปิดลายสักไว้อย่างมิดชิด ผู้ที่จะให้ข้อมูลและเปิดเผยเรื่องราวเกี่ยวกับการสักจะเป็นกลุ่มที่มีความเชื่อในอำนาจของศิลปะโบราณเท่านั้น (คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2550)

รอยสัก ถือเป็นปัญหาอย่างมากในการรับงานราชการต่างๆ ยกตัวอย่าง คำพิพากษาที่ อ. 431/ เป็นคดีความเกี่ยวกับจำเลยที่ต้องการฟ้องต่อร้องเรียนคณะกรรมการแพทย์ ฯเนื่องจากตนจะรับการเข้าเรียนโรงเรียนนายร้อยแต่ไม่ผ่านการตรวจร่างกาย เพราะมีรอยสักที่กลางหลังตน จึงได้ลบรอยสักไปบางส่วนจนรอยสักสามารถปกปิดได้ กลับไม่ผ่านเกณฑ์จึงได้ฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองได้ใช้ดุลยพินิจแล้วให้การว่า (1) รอยที่เกิดจากการลบรอยสักที่อยู่บริเวณกลางหลังระหว่างหัวไหล่ และอยู่ใต้ลำคอของผู้ฟ้องคดีมีขนาดของรอยสักเมื่อเทียบกับแผ่นหลังของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก (2) รอยที่เกิดจากการลบรอยสักเป็นรอยที่ปรากฏในร่มผ้า ไม่เป็นที่เปิดเผย เมื่อสวมใส่เสื้อผ้า หรือเครื่องแบบปฏิบัติหน้าที่แล้วจะไม่สามารถมองเห็นได้ (3) รอยลบรอยสักไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางในการปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด จึงไม่ถือเป็นรอยสักที่มีขนาดใหญ่หรือมากจนแลดูน่าเกลียด อันจะเข้าลักษณะต้องห้ามตามที่หน่วยงานประกาศ แต่ประการใด จึงเห็นควรเพิกถอนประกาศผลการคัดเลือกดังกล่าว แต่เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการตรวจร่างกาย และคืนสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีในการเข้าทดสอบสัมภาษณ์ต่อไป จากคดีความที่กล่าวมาสังเกตเห็นว่าการเข้ารับงานราชการ ต้องห้ามให้มีรอยสักหรืออย่างน้อยควรอยู่ใต้ร่มผ้า ไม่ควรให้รอยสักอยู่ในส่วนที่เสื้อผ้าไม่สามารถปกปิดได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นอาจเป็นเพราะ สมัยก่อนพวกสามัญชน (ไพร่) จะต้องมีการสักร่างกายตามกรมหรือกองที่สังกัดเป็นการแสดงว่ามีเจ้านายที่ตนต้องรับใช้ แต่ข้อกำหนดนี้ยกเว้นเฉพาะเจ้าหรือพวกลูกขุนนาง คนในตระกูลทั้งหลาย ไม่ต้องสักเพื่อแสดงสังกัดที่ตนอยู่ การสักจึงเป็นสัญลักษณ์ของคนชั้นต่ำ ไพร่ หรือ ทาส ข้าราชการจึงไม่รับพวกมีรอยสัก คนที่จะรับราชการได้คือคนที่จะมาเป็นนายของราษฎรจึงควรเป็นคนที่ไม่มียอยสักเท่านั้น ที่สมควรเป็นเจ้านายคน นอกจากนั้นคนที่เคยเข้าคุกจะสักร่างกายกัน ค่านิยมการสักจึงถูกมองว่าเป็นคนคุกมาก่อน จึงไม่เหมาะมาทำงานราชการแต่สมัยนี้วัยรุ่นสักลายเพื่อความสวยงามตามร่างกายต่างจากเมื่อก่อน ที่จะสักไว้เพื่อผลทางไสยศาสตร์ (เนรมิต คลินิก, 2563)

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก
2. เพื่อเปรียบเทียบอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก

จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคคลทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีจำนวน 17,698 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคคลทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีจำนวน 400 คน โดยเลือกใช้สูตรของยามานะ (Yamane : 48) โดยมีรายละเอียดดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง หรือ ขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ โดยกำหนดให้ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5

หรือ 0.05

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{17,698}{1 + 17,698(0.05)^2} \\ n &= \frac{17,698}{45.245} \\ n &= 391.15 \\ n &\approx 391 \\ &= 400(\text{ค่าความคลาดเคลื่อน}) \end{aligned}$$

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการนำเอามาตรวัดที่ดัดแปลงและปรับปรุงขึ้นมา ซึ่งเป็นการให้บุคคลทั่วไปกรอกแบบสอบถามตามตัวอย่างที่ให้ไปตามแนวความคิดของตัวเอง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) เช่น เพศ ศาสนา เป็นต้น เพื่อให้ข้อมูลที่ได้เป็นแบบต่อเนื่อง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวนตั้งแต่ 1 ถึง 5 ตัวเลือก และเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียวตามลำดับ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

คะแนนระดับ 5 หมายถึง ไขที่สุด

คะแนนระดับ 4 หมายถึง ไข

คะแนนระดับ 3 หมายถึง เฉยๆ

คะแนนระดับ 2 หมายถึง ไม่ใช่

คะแนนระดับ 1 หมายถึง ไม่ใช่ที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย () ในการสอบถามตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

4.21-5.00 เห็นด้วยมากที่สุด

3.41-4.20 เห็นด้วยมาก

2.61-3.40 เห็นด้วยปานกลาง

1.81-2.60 เห็นด้วยน้อย

1.00-1.80 เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย Google form โดยผู้วิจัยอธิบายถึงข้อมูลของโครงการโดยย่อวัตถุประสงค์ของโครงการสาเหตุที่ถูกละเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างสถิติที่พึงมีระหว่างกระบวนการวิจัยและการจัดเก็บข้อมูลและการทำลายเอกสารจากนั้นจึงแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่ง ได้แก่ บุคคลทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีจำนวน 400 คน

2) แบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องทุกฉบับเพื่อดำเนินการประมวลการวิจัย

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) หาค่าความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)

2) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3) ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร2กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-Test)และสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (F-Test)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีเพศชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.30 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นผู้ที่มีเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 42.80 ของทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีช่วงอายุมากกว่า 40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.50 เป็นผู้ที่มีศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.25 เป็นผู้ที่มีอาชีพพนักงานทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.50 และเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.25 ของทั้งหมด เพื่อตอบวัตถุประสงค์ตามข้อ 1) ให้ระบุวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในครั้งนี้โดยระบุเป็นข้อ และ 2) วัตถุประสงค์ในการวิจัยควรสอดคล้องกับที่ระบุไว้ในบทคัดย่อ และในส่วนการอภิปรายและสรุปผล ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าของทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก (n=400)

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
1. ท่านคิดว่ารอยสักเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ในสังคม	2.28	1.291	เห็นด้วย น้อย
2. ท่านคิดว่าบุคคลที่มีรอยสักมีพฤติกรรมรุนแรง อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมได้	1.93	0.984	เห็นด้วยน้อย
3. ท่านคิดว่าบุคคลที่มีรอยสักชอบใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม กับกาลเทศะ	2.10	1.096	เห็นด้วยน้อย
4. ท่านคิดว่ารอยสักอาจก่อให้เกิดปัญหาภายในครอบครัวได้	3.02	1.309	เห็นด้วยปานกลาง
5. ท่านคิดว่ารอยสักเป็นเรื่องของคนที่เคยติดคุกมาก่อน	2.04	1.188	เห็นด้วยน้อย
6. ท่านคิดว่าบุคคลที่มีรอยสักเป็นคนที่ไม่มีการศึกษา	2.11	1.187	เห็นด้วยน้อย
7. ท่านคิดว่ารอยสักไม่ได้เป็นสิ่งที่ใช้วัดคุณค่าของบุคคล	2.72	1.444	เห็นด้วยปานกลาง
8. ท่านคิดว่ารอยสักเกี่ยวกับเรื่องไสยศาสตร์ เช่น การงาน การเงิน ความรัก เป็นต้น	2.77	1.381	เห็นด้วยปานกลาง
9. ท่านคิดว่ารอยสักเป็นเรื่องของศิลปะบนร่างกาย	2.30	1.237	เห็นด้วยน้อย
10. ท่านคิดว่ารอยสักเป็นสิ่งที่ใช้บันทึกเรื่องราวในชีวิต ของบุคคล	3.07	1.270	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	2.44	0.526	เห็นด้วยน้อย

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.44 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ด้านรอยสักเป็นสิ่งที่ใช้บันทึกเรื่องราวในชีวิต ของบุคคล โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.07 รองลงมาเป็นรอยสักอาจก่อให้เกิดปัญหาภายใน ครอบครัวได้และรอยสักเกี่ยวกับเรื่องไสยศาสตร์ เช่น การงาน การเงินความรัก เป็นต้น คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.02 และ 2.77 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	รายด้าน		S.D.	T/F	Sig
เพศ	ชาย	55.30	2.38	2.835	0.060
	หญิง	42.80	2.51		
	ไม่ต้องการระบุ/อื่นๆ	2.00	2.45		
อายุ	ต่ำกว่า 18 ปี	28.70	2.53	13.286	0.000
	19 - 25 ปี	21.80	2.22		
	26 - 40 ปี	17.00	2.26		
	มากกว่า 40 ปี	32.50	2.59		
ศาสนา	พุทธ	81.25	2.47	3.568	0.014
	คริสต์	8.75	2.31		
	อิสลาม	8.00	2.36		
	ไม่ต้องการระบุ/อื่นๆ	2.00	1.95		
อาชีพ	ค้าขาย/รับจ้างทั่วไป	24.50	2.48	2.529	0.029
	ข้าราชการ	5.00	2.56		
	นักเรียน/นักศึกษา	29.25	2.33		
	พนักงานทั่วไป	29.50	2.53		
	ว่างงาน	8.75	2.36		
	อื่นๆ	3.00	2.27		
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 3	32.25	2.61	14.051	0.000
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	27.25	2.48		

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

ตัวแปร	รายด้าน	S.D.	T/F	Sig
	ปริญญาตรี	22.50	2.13	
	ปริญญาโท	4.50	2.65	
	ปริญญาเอก	-	-	
	อื่นๆ	13.50	2.37	

จากตารางที่ 2 พบว่า เปรียบเทียบอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามช่วงอายุ ตามศาสนา ตามอาชีพ และตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ศาสนา อาชีพ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักแตกต่างกัน แต่ในขณะเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ด้านรอยสักเป็นสิ่งที่ใช้บันทึกเรื่องราวในชีวิต ของบุคคลมากที่สุด รองลงมาเป็นรอยสักอาจก่อให้เกิดปัญหาภายในครอบครัวได้และรอยสักเกี่ยวกับเรื่องไสยศาสตร์ เช่น การงาน การเงิน ความรัก เป็นต้น ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะปัจจุบันสังคมในประเทศไทยหรือต่างประเทศเปิดกว้างให้พื้นที่กับคนที่มียรอยสัก บุคคลทั่วไปจึงมองรอยสักหรือการสักว่าเป็นศิลปะหรือความชอบส่วนบุคคล อีกทั้งข่าวสารในปัจจุบันมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆ มุมมองของแต่ละบุคคลที่มองรอยสักหรือการสักว่าเป็นยังงั นักโทษหรือผู้ที่กระทำความผิดก็มีได้มีแต่บุคคลที่มีรอยสัก บุคคลทั่วไปก็มีเหมือนกัน ฉะนั้นภาพลักษณ์ของรอยสักหรือการสักไม่ได้ถูกมองในแง่ลบเหมือนดังสมัยก่อน ซึ่งสอดคล้องกับ ก้องสกุล กวินรวีกุลม, 2545 กล่าวว่า จากอดีตการสักในสังคมไทย ถูกให้ความหมายในเรื่องของความเข้มแข็ง ความอดทน การแสดงตัวตนของทาสและการประจานความผิดของอาชญากรเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันสังคมไทยไม่ต้องรับรู้อย่างสมัยก่อน ทำให้การให้ความหมายของรอยสักเปลี่ยนไป โดยเฉพาะในสมัย จอมพล ป พิบูลสงคราม และ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ มีการสร้างวาทกรรมว่าคนที่มียรอยสักเป็นพวกนักเลงและอาชญากรอย่างที่ว่าถ้ามีคนที่ยังไม่ยอมรับการสักอยู่ก็ย่อมมีคนอีกกลุ่มที่ยอมรับ ซึ่งคนอีกกลุ่มกลับมองว่ารอยสักเป็นเพียงศิลปะหรือลวดลายบนร่างกายของบุคคล ที่บุคคลต่างๆได้พบเจอกับประสบการณ์ในช่วงชีวิตของตนเอง หรือเพียงแค่ความเชื่อทางศาสนานั้นเอง ยกตัวอย่างเช่น ประเทศไทยนั้นมีการสักเรียกว่าการสักยันต์ อาจได้พบได้เจออุบัติเหตุแต่ร่างกายของคนเหล่านั้นไม่เป็นอะไร หรือ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

การสักยันต์ทำให้โชคดี มีลาภ มีคนเมตตา เป็นต้น และสอดคล้องกับ ชนิตร ภู่อัญญ์, 2542 กล่าวว่า การสักลายหรือลายสักของไทย ประเพณีการสักนั้นมีไม่แพร่หลาย บางหมู่บ้านจะพบว่า ผู้ชายไม่ว่าหนุ่มหรือแก่ก็มีลายสักที่หน้าอก และแผ่นหลังตามสมัยนิยม ในขณะที่ผู้ชำนาญในการสักของท้องถิ่นแสดงความสามารถที่สืบทอดมาอย่างเต็มที่ผู้ที่ทำหน้าที่สักมีทั้งพระสงฆ์และคนธรรมดา การสักกลดลายบนผิวหนัง หรือที่เรียกว่า สักลาย หรือ สักยันต์ เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของไทยที่มีมาช้านาน แต่ทุกวันนี้ลายสัก หรือสักยันต์ ตามความเชื่ออย่างโบราณแทบจะไม่มีแล้ว ปัจจุบันจะมีเพื่อความสวยงาม หรือเป็นการตกแต่งเสริมความงามให้กับร่างกาย เพื่อป้องกันสุขภาพหรือตำแหน่ง สอนความเชื่อศาสนา การแสดงความรัก การทำโทษ หรือการคุ้มครองป้องกัน รอยสักแต่ละชนิดจึงมีความหมายเพื่อความต้องการของตนเอง หลายคนสร้างจินตนาการภาพรอยสักของตัวเองไว้ในหัวใจแล้วจึงไปศิลปินสร้างภาพเหล่านั้นให้ปรากฏอยู่บนเรือนร่างของตนเอง เพราะมีความชื่นชอบว่าภาพเหล่านี้จะอยู่ติดตัวกับตัวเองไปตลอดชีวิต การสักรอยศิลปะบนเรือนร่างได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นธุรกิจการสักในปัจจุบันนี้

2. จากการเปรียบเทียบอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามช่วงอายุ ตามศาสนา ตามอาชีพ และตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ศาสนา อาชีพ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะว่ามุมมองทัศนคติหรืออคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อยศลักษณ์นั้นจะมาจาก การได้รับประสบการณ์หรือข่าวสารต่างๆที่ไม่เหมือนกันตามสังคมที่บุคคลนั้นได้ใช้ชีวิตอยู่ ส่งผลให้บุคคลคนนั้นได้ซึมซับประสบการณ์ ทัศนคติ อคติ และมุมมองที่มีต่อยศลักษณ์แตกต่างกันตามแต่ละสังคม จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะมีช่วงอายุ ศาสนา อาชีพ หรือระดับการศึกษาแตกต่างกันเช่นไร สังคมหรือสื่อต่างๆที่นำเสนอข่าวสารก็มีผลอย่างมากต่ออคติของบุคคลที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ซึ่งสอดคล้องกับ ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526 กล่าวว่า ทัศนคติ ของบุคคลสามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจโดยการได้รับข้อมูล ข่าวสารจากผู้อื่น หรือจากสื่อต่าง ๆ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของ ทัศนคติ ในส่วนของ การรับรู้เชิงแนวคิด (Cognitive Component) และเมื่อองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบส่วนอื่นจะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วย เมื่อองค์ประกอบของ ทัศนคติ ในส่วนของการรับรู้เชิงแนวคิดเปลี่ยนแปลง จะทำให้องค์ประกอบในส่วนของอารมณ์ (Affective Component) และองค์ประกอบในส่วนของพฤติกรรม (Behavioral Component) เปลี่ยนแปลงด้วย ฉะนั้นทัศนคติกับพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน คือ ทัศนคติมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ในขณะที่เดียวกันการแสดงพฤติกรรมของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลด้วย

แต่ในขณะเดียวกันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักไม่แตกต่างกันทั้งนี้เพราะว่า ไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเป็นเพศชาย เพศหญิง หรือเพศทางเลือก ต่างมีอคติที่เหมือนกันโดยไม่ว่าจะอยู่สังคมหรือได้รับค่านิยมแบบไหนก็ตาม ภายในสังคมหรือค่านิยมนั้นก็มิได้มีเพียงเพศเดียวที่อยู่ในสังคมนั้นยกตัวอย่าง สถานศึกษาต่างๆมีทั้งเพศชาย เพศหญิงและเพศทางเลือกอยู่รวมกันโดยอยู่ภายใต้ค่านิยม ข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ รวมทั้งทัศนคติหรืออคติแบบเดียวกัน แต่ก็มีอคติต่อบุคคลที่มีรอยสักเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรุงเทพมหานคร, 2558 กล่าวว่า คำว่า “ทัศนคติ”

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

(Attitude) นั้นเป็นการแสดงความคิดเห็นในลักษณะ สั้นๆ ง่าย อาจจะเรียกว่า เป็นการแสดงความคิดเห็นเมื่อถูกถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทศนคติเป็นความรู้สึกทั้งในทางบวกและในทางลบ เป็นภาวะทางจิตใจของการเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้และถูกปรับตัวให้เข้ากับองค์การ โดยประสบการณ์ที่ใช้ อิทธิพลที่มีลักษณะเฉพาะต่อการตอบสนองของบุคคลไปสู่บุคคล สิ่งของและสถานการณ์ของแต่ละบุคคล ทศนคติมีลักษณะที่เป็นนามธรรมและเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการ แสดงออกทางด้านปฏิบัติแต่ไม่ใช่แรงจูงใจและแรงขับ หากเป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะได้ตอบและแสดงให้ทราบถึงแนวทางการตอบสนองของบุคคล ทศนคติจึงนับได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมและมีผลต่อแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกมา แตกต่างจากทฤษฎีตรงที่ ทฤษฎีจะเป็นการแสดงความคิดเห็นแบบข้อความที่เป็นประโยคออกมา หรือกล่าวได้ว่า เมื่อมีคนแสดงทฤษฎีมาสู่เรา เราจะเป็นผู้แสดงทศนคติออกไปเพื่อสนับสนุน หรือไม่สนับสนุนนั่นเอง ดังนั้น ทศนคติ คือ ระดับของความรู้สึกนึกคิดที่เกี่ยวข้องกับภาวะทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อตนเอง บุคคลอื่น หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอยู่ในรูปแบบของการสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามทศนคติของคนเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดด้วยการศึกษา สภาพสังคม หรือสิ่งแวดล้อม มีส่วนช่วยให้ทศนคติของคนเปลี่ยนแปลงไปได้ ทั้งนี้บุคคลที่มีโอกาสสร้างสรรค์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ไปจนวัฒนธรรมมีการผสมผสานกันมากเท่าใดก็ยิ่งจะทำให้ทศนคติของคนเปลี่ยนแปลงไปได้มากเท่านั้น ฉะนั้น คนที่ขาดการติดต่อกับบุคคลอื่น ดำรงชีวิตอยู่ตามลำพัง ทศนคติจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่คนที่ร่างกายเคลื่อนไหวไปตามสังคมอย่างกว้างขวาง เข้ากลุ่มเข้าพวกหรือเป็นสมาชิกของสมาคมมากเท่าใด ทศนคติจะเปลี่ยนแปลงได้มากเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากการศึกษาอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอคติของประชาชนที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก ด้านรอยสัก เป็นสิ่งที่ใช้บันทึกเรื่องราวในชีวิต ของบุคคลมากที่สุด รองลงมาเป็นรอยสักอาจก่อให้เกิดปัญหาภายในครอบครัวได้ และรอยสักเกี่ยวกับเรื่องไสยศาสตร์ เช่น การงาน การเงิน ความรัก เป็นต้น ตามลำดับ ดังนั้นสถาบันครอบครัวจึงเป็นสถาบันแรกที่สำคัญที่เป็นการปลูกฝังความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของรอยสักให้แก่บุคคลในครอบครัวจนบุคคลนั้นมีความเชื่อหรือค่านิยมตามที่ปลูกฝังมา ฉะนั้นสถาบันครอบครัวควรมีการให้ความรู้ เปิดใจคุยกันโดยไม่ใช้ทศนคติหรืออคติตนเองเป็นที่ตั้ง แต่ให้มองว่าเป็นความชอบส่วนบุคคล แต่ต้องมีการแนะนำความเหมาะสมของการมีรอยสักว่ามีข้อดีหรือข้อเสียอย่างไร จะทำให้มุมมองที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักแตกต่างไปจากเดิม

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

1.2 เปรียบเทียบอคติของประชาชนในพื้นที่เจริญนคร เขตธนบุรีที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสัก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามช่วงอายุ ตามศาสนา ตามอาชีพ และตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ ศาสนา อาชีพ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักแตกต่างกัน แต่ในขณะเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีอคติที่มีต่อบุคคลที่มีรอยสักไม่แตกต่างกัน ดังนั้นควรมีการรณรงค์ในเรื่องรอยสักว่าเป็นเรื่องของทัศนคติหรืออคติของแต่ละบุคคล หรือของสังคมนั้นๆ เราไม่สามารถยึดยึดอคติหรือทัศนคติของเราเองให้กับบุคคลหรือสังคมนั้นได้ การที่แต่ละบุคคลหรือสังคมมีความหลากหลายทางความคิดย่อมมีส่วนช่วยในการมองรอยสักว่าเป็นอย่างไร โดยขึ้นอยู่กับอคติหรือทัศนคติเราเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การทำแบบสอบถามในลักษณะ Google Form พบว่ามีปัญหาในเรื่องของการเข้าถึงตัวข้อความของแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามในลักษณะ Google Form อาจจะได้ข้อมูลเพียงแค่งroupsของวัยรุ่นหรือวัยกลางคนเท่านั้น แต่ในส่วนวัยที่มีอายุมากจะใช้ Google Form ไม่เป็น ดังนั้นควรทำแบบสอบถามในรูปแบบอื่นๆ เพิ่ม หรือเข้าไปสอบถามจริงๆ ภายในพื้นที่อาศัยของบุคคลนั้น

2.2 ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีความไม่เข้าใจในข้อคำถาม และข้อคำถามที่ใช้ถามนั้นแคบเกินไปจนรายละเอียดของข้อมูลจึงจำกัด ดังนั้นควรทำข้อคำถามให้เป็นภาษาที่สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อน และเพิ่มข้อคำถามให้มากขึ้น ลงรายละเอียดสิ่งที่ต้องการจะทราบให้ชัดเจนเพื่อต่อการจะนำมาศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- สมศักดิ์ ต้นรัตนกร. รอยสัก (TATTOO). สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2566, จาก <https://www.rama.mahidol.ac.th/ramalaser/th/knowledge/tattoo1>.
- ชนกภรณ์ นรากร. (2548). วิวัฒนาการการสักและวัฒนธรรมมวลชนกับการสักรอยศิลปะบนเรือนร่าง. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- ชลพรพร ดวงษา. (2553). รอยสัก: จากความเชื่อ...สู่แฟชั่น. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2565, จาก https://sci.chandra.ac.th/mult/images/projectonline/paper1_3/refer.pdf.
- นราทร คงดนตรี. (2564). วัฒนธรรมการสัก การให้ความหมายประสบการณ์และแรงจูงใจในการสักของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- พรเพ็ญ นิละภมร. (2562). ทัศนคติและการยอมรับทางสังคมต่อการสัก: กรณีศึกษาผู้หญิงที่มีรอยสักในอำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- สุขสันต์ กมลสันติโรจน์. (2548). การสื่อสารและการรับรู้ความหมายของ “รอยสัก” ในสังคมไทยปัจจุบัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2565

Received: 22/02/2022, Revised: 10/03/2022, Accepted: 25/03/2022

Namsai Supavong. (2560). รอยสักของคุณหมายถึงอะไร? เรื่องเล่าและความหมายหลัง 'รอยสัก'. สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2566, จาก <https://thematter.co/entertainment/8-beautiful-tattoos-and-their-meanings/36065>.